

sepulcrum B. Brunonis, et quando ad sepulcrum curatus fuit, et pulsatae fuerunt campanae propter miraculum, accurrit cum aliis clericis, videns dictum contractum, erectum ad dictum sepulcrum. Et tunc cum aliis canonicis et clericis cantabat: *Te Deum laudamus*, et hoc vidit et interfuit. Rogatus de tempore dicit, quod non recordetur, quod puer fuit, hoc excepto, quod dicit in aestate fuisse.

Item Henricus civis Herbipolentis juratus dicit, quod vidit eundem Renhardum Viennis contractum, et cum ipse contractus frequentaret sepulcrum B. Brunonis, ipse Custos sepulchri et testis miraculi, cum vellet eum repellere se sepulchro, ipse contractus respondit: ita ego indigeo gratia Salvatoris, et B. Brunonis, sicut alii. Et cum ipse custos exploraret, an latrones essent in ecclesia, statim reversus eum invenit erectum et curatum ad sepulcrum B. Brunonis, et postea vidit eum sanum et hic in civitate, et in Thuringia, et vidit eum in servitio episcopi Henrici Casei, et hoc vidit et audivit. Interrogatus de tempore dicit, quod in aestate, de die, dicit quod in nocte sexta Feria; quantum temporis, dixit, quod

non recordatur, sed fuit, quando episcopus Conradus vixit.

Item dicit Henricus Sacerdos in Havelstadt juratus, quod Dominus Berno canonicus Herbipoli, habuit portenarium contractum, nomine Renhardum, de quo superius mentio habita, ab infantia et supra scabella incedentem. Hic similiter super sepulcrum B. Brunonis ad invocationem ejus erectus est, qui postea sanus visus et fortis, hoc vidit similiter.

Item Otto sacerdos de Memmingen juratus dicit, quod vidit eundem Renhardum, et crura ipsius contracta, et ire non poterat, sed ferebatur supra scabella, et quando auferebantur ab eo scabella, de loco recedere non poterat, et vidit quod idem contractus esset juxta sepulchrum B. Brunonis ad invocationem ipsius curatus est; et omnes qui praesentes erant, invocabant B. Brunonem, et curatus recessit; et vidit eum longo tempore postea sanum et erectum; et hoc vidit et audivit et praesens fuit. Requisitus de tempore dicit, quod XXXVI anni sint vel plus, et in aestate; de hora dicit, quod circa brevem nonam.

BEATI BRUNONIS

EXPOSITIO

PSALMORUM, CANTICORUM, ORATIONIS DOMINICAE

ET

SYMBOLORUM

S. BRUNONIS VERSUS DEDICATORII AD S. KILIANUM (96)

Sit collega tuae sortis, Pater o Kiliane,
Antistes dono qui te veneratur in isto.

SANCTI BRUNONIS PROLEGOMENA

I.

Præfatio Hieronymi presbyteri super Psalmos, quæ sequitur. (97)

Psalterium Romæ dudum positus emendam et juxta LXX interpretes, licet cursim, magna illud ex parte correxeram. Quod quia rursus videtis, o Paula et Eustochium, scriptorum vitio depravatum, plusque antiquum errorem, quam novam emendationem valere; cogitis, ut, veluti quodam novali, scissum jam arvum exerceam et obliquis sulcis renascentes spinas eradiceam; æquum esse dicentes,

(96) Fuit hic in regione Herbipolensi episcopus regionarius, atque Franconiae orientalis apostolus anno Christi 689 gladiis impiorum martyr occubuit.

(97) Ita cod. R. vero hæc habet: Incipit epistola B. Hieronymi ad Paulam et Eustochium de psalterio, quod rursus secundum editionem Septuaginta correxerat, in qua docet, quid sit obelus et asteriscus. Cf. Patrolog. t. XXIX col. 117-120 codex Ms. huic

C ut quod crebro male pullulat crebrius succidatur. unde consueta præfatione commoneo tam vos, quibus forte labor iste desudat, quam eos, qui exemplaria habere istiusmodi voluerint, ut, quæ diligenter emendavi, cum cura et diligentia transcribantur. Notet sibi unusquisque vel jacentem lineam, vel signa radiantia: id est vel obelos ÷ vel asteriscos ✱ et ubicumque viderit virgulam præcedentem, ab ea usque ad duo puncta, quæ (minio) 98) impressimus, sciat in LXX translatoribus plus haberi. Ubi autem stellæ similitudinem perspexerit, de hebraeis volu-

epistolæ tres orationes Brunonis, quæ infra habentur addidit et Alcuini præfationem ad librum De psalmodum usu (Patrol. t. Cl. col. 468) integram exhibet. — Notamus porro nos his in Patrum locis et in aliis porro, quæ Bruno congegit lectionem Brunonianam retinuisse.

(98) Hoc vocabulum sicut et infra illud rubra deest in codice; videtur proinde R. de suo addidisse.